

دیوانه نقاشی

کاتسوشیکا هکوسای

به گزینش و ترجمه ریکو ماتسوبا

ترجمه مجید پروانه پور

www.ketab.ir

مجموعه

اکفراسیس

- ۹ -

سرشناسه: کاتسوشیکا، هوکوسای، ۱۷۶۰ - ۱۸۴۹م.

Katsushika, Hokusai

عنوان و نام پدیدآور: دیوانه نقاشی/ کاتسوشیکا هکوسای؛ به گزینش و ترجمه ریکو ماتسوبا؛ ترجمه

مجید پروانه‌پور؛ ویرایش طاهر رضا زاده.

مشخصات نشر: تهران: کتاب آبان، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری: ۱۹۱ ص؛ مصور، نمونه.

شابک: ۹۷۸-۶۰۲-۶۰۱۵۰-۰۷-۷

وضعیت فهرست‌گذاری: فبا

یادداشت: اصل اثر به زبان ژاپنی است و کتاب حاضر از متن انگلیسی با عنوان "Mad about Painting"

به فارسی برگردانده شده است.

یادداشت: واژه‌نامه.

موضوع: کاتسوشیکا، هوکوسای، ۱۷۶۰ - ۱۸۴۹م.

Katsushika, Hokusai

کاتسوشیکا، هوکوسای، ۱۷۶۰ - ۱۸۴۹م. -- زمینه و موضوع

Katsushika, Hokusai -- Themes, motives

نقاشان -- ژاپن -- قرن ۱۹م. -- سرگذشت‌نامه

Painters -- Japan -- 19th century -- Biography

نقاشی ژاپنی -- قرن ۱۹م.

Painting, Japanese -- 19th century

چاپگرها

Computer printers

شناسه افزوده: ماتسوبا، ریکو

Matsuba, Ryoko: شناسه افزوده:

شناسه افزوده: پروانه‌پور، مجید، ۱۳۵۸ - مترجم

رده بندی کنگره: ND۱۴۶۰

رده بندی دیویی: ۷۰۴/۹۴۳

شماره کتابشناسی ملی: ۹۷۱۶۵۷۱

ناشر: کتاب آبان

مؤلف: کاتسوشیکا هکوسای

مترجم: مجید پروانه پور

دبیر مجموعه: طاهر رضا زاده

مدیر دیزاین و طراح یونیفرم: احسان رضوانی

صفحه آرای: آتلیه گرافیک آبان (فاطمه چهاردولی)

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: بوستان کتاب

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۳

تیراژ: ۵۰۰ جلد

شابک: ۷-۷۳-۶۰۲۵-۶۰۲۲-۹۷۸

شابک مجموعه: ۴-۸۷-۶۰۲۵-۶۰۲۲-۹۷۸

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

دیوانه نقاشی مجلد دوم: انکراسیون - ۹

۹ ۷۸۶۲۲۶ ۰۲۵۷۳۷
انتشارات کتاب آبان
ریال ۱,۵۰۰,۰۰۰

تهران | خیابان انقلاب | خیابان فخر رازی | کوی فاتحی داریان |
شماره ۲ | طبقه همکف | واحد ۱۰ | کد پستی: ۱۳۱۴۷۳۴۸۶۶ |
شماره تماس: (۰۲۱)۶۶۹۵۵۰۱۲

www.abanbooks.com

info@abanbooks.com

وبسایت

پست الکترونیک

انتشارات کتاب آبان

۹	سپاس‌نامه
۱۳	مقدمه / ری‌کو ماتسوبای
	دیوانه نقاشی / کاتسوشیکا هکوسای
۲۷	طراحی‌های مدرن برای شانه‌ها و چپق‌های تنباکو
۳۳	یکصد چشم‌انداز به کوماموتو
۳۹	کتاب الگوی جدید کاتسوشیکا
۴۳	زیر و بوم نقاشی با رنگ، جلد نخست
۹۱	زیر و بوم نقاشی با رنگ، جلد دوم
۱۳۹	تبلیغاتی از دهه ۱۸۸۰
۱۴۵	گفتگوی مانابو ئیکدا و ری‌کو ماتسوبای
۱۴۹	یادداشت‌ها
۱۶۱	درباره متن‌ها
۱۶۵	واژه‌نامه
۱۷۱	اصطلاحات
۱۷۹	عناوین آثار و کتاب‌ها
۱۸۳	نام‌نامه

در میان هنرمندان ژاپنی قرن نوزدهم، کاتسوشیکا هُکوسای از طولانی‌ترین دوره کاری بهره‌مند بود. اگرچه او در روزگاری به سن نود سالگی رسید که میانگین طول عمر نصف آن بود، هرگز حقیقتاً از خودش به عنوان هنرمند راضی نبود. آخرین کلماتی که از هُکوسای در بستر مرگش شنیده شد این بوده که «اگر پنج سال دیگر از خدا عمر می‌گرفتم حتماً به هنرمندی تمام عیار بدل می‌شدم». خواست هُکوسای برای استاد شدن در هنر نقاشی در کثرت آثارش آشکار است: در فاصله سال‌های ۱۷۷۰ و ۱۸۴۹، این هنرمند با سه مدیوم کار می‌کرد - چاپ، نقاشی، و تصویرگری کتاب - و در مجموع هزاران اثر آفریده بود.

تابلوی آن سوی امواج کاناگاواي هُکوسای (ص. ۵)، که عمدتاً با نام موج عظیم شناخته می‌شود، در زمره مشهورترین آثار هنری ژاپن در جهان است. این اثر، که در اوایل دهه ۱۸۳۰ ساخته شده است، یعنی زمانی که هُکوسای در دهه هفتاد عمرش به سر می‌برد، بخشی از بلندپروازانه‌ترین مجموعه چاپ رنگی بزرگ‌اندازه او با نام سی و شش چشم/انداز به کوه فوجی است. به رغم محبوبیت باسمة‌های چندرنگی او، تصویرگری کتاب بر سایر محصولات چاپی هُکوسای تفوق داشت.

هُکوسای در طول حیات کاری خویش با کلیشه‌کاران و چاپگران بسیاری برای انتشار نگرش هنری منحصر به فرد خویش در کتاب‌ها و شیوه‌نامه‌ها، نخست در سطح مخاطبانی ملی، و سپس، پس از مرگش، در سطح مخاطبانی جهانی، همکاری کرد. متونی که در این جلد جدید گردآوری شده‌اند، و بسیاری از آنها برای نخستین بار است که به زبان انگلیسی ترجمه می‌شوند، نوری می‌افکنند بر رویکرد هنرمند به نقاشی و گواهی هستند بر تعهد هُکوسای به اینکه این صنعت را، صنعتی که او به قیمت یک عمر تلاش به کمالش رسانده بود، به آیندگان منتقل کند. این دیباچه‌ها، پی‌نوشت‌ها، و تبلیغات، که از کتاب‌های تصویرسازی شده به دست هُکوسای در فاصله دهه‌های ۱۸۲۰ و ۱۸۳۰ برگزیده شده‌اند و شامل کتاب‌های طراحی‌های مدرن برای شانه‌ها و چپق‌های تنباکو، یکصد چشم‌انداز به کوه فوجی، و کتاب الگوی جدید کاتسوسای می‌شوند، نگرش هنری هُکوسای را به زبان و الفاظ خود او و هم‌نقاشش معرفی می‌کنند. در مداخلی از آخرین شیوه‌نامه هُکوسای درباره نقاشی، با نام زیر و بم نقاشی با رنگ، که او در آنها به موضوع رنگ‌آمیزی کیهان، جانوران، و اشیای روزمره می‌پردازد، تصویری روشن از هُکوسای در مقام آموزگار هنرمندان آماتور - حتی کودکان - روی می‌نماید. این مداخل، که یک سال قبل از مرگ او منتشر شده‌اند، با چند فقره از آخرین تصویرسازی‌های او همراه‌اند که شماری از آنها را در کتاب حاضر آورده‌ایم. در پایان نیز هنرمند معاصر ژاپنی مانابو ئیکیدا به تأملاتی می‌پردازد در این باره که چگونه میراث هُکوسای تا عصر حاضر دوام آورده است.

کتاب طراحی‌های مدرن برای شانه‌ها و چپق‌های تنباکو، هُکوسای، که در سال ۱۸۲۳ منتشر شد، پر بود از طراحی‌های

ظریف و تخیل‌آمیزی که برای گرده‌برداری شاغلین این صناعت‌ها در نظر گرفته شده بود. قطع کتاب بسیار کوچک بود - قطعی که گاه آن را شوچین‌بن می‌نامیدند (کتاب‌هایی در قطعی غیرمعمول برای حمل در آستین) - و می‌شد آن را در آستین کیمنو حمل کرد. جزئیات ظریف این کتاب کلیشه‌کاران را با این مسئله مواجه کرد که چگونه با سمه‌ها را مطابق طراحی‌هایی آماده کنند که هُکوسای با دقتی فوق‌العاده برای پیاده‌سازی بر با سمه‌ها اجرا کرده بود. فرایند این کار، که شامل تراش دقیق تصویرسازی‌های پرجزئیاتی بود که بر با سمه‌های چوبی از پیش آماده چسبانده شده بودند، موجب از بین رفتن اصل طراحی‌ها می‌شد. کلیشه‌کار بلندآوازه یُگاوا تانه‌کیچی سنگ تمام گذاشت و مطالبات دشوار هُکوسای برای رعایت دقت و مطلق را جامه عمل پوشاند. در جریان این پروژه، یُگاوا و همکارانش اعتماد هُکوسای را به دست آوردند و در چند مورد دیگر نیز با همکارانش انتشار آثارش همکاری کردند. پیشگفتار طراحی‌های مدرن برای تانیه‌ها و چپق‌های تنباکو نوشته ریوته تانه‌یکو نخستین متنی است که به این جا ارائه می‌شود و از پی آن دیباچه‌ای می‌آید که هُکوسای خود آن را نگاشته است. سبک نگارش تانه‌یکو بسیار دانشمندانه و ویژگی‌اش ارجاعات مکرر به آثار کلاسیک است، حال آنکه روی سخن هُکوسای مستقیماً با صنعتگرانی است که کتاب او را به کار می‌گیرند. علاوه بر این، در اینجا پی‌گفتار شیوه‌نامه را نیز آورده‌ایم که نوشته شاعر سبک کئیکا (شعر دیوانه‌وار) شاکیا کوته ناگانه است. این متن‌ها، در کنار یکدیگر، طراحی‌های هُکوسای را در پس‌زمینه‌ای تاریخی می‌نشانند و در عین حال به دسترس‌پذیری این متون برای کسانی که می‌خواهند از آن استفاده عملی کنند نیز مقید می‌مانند. کاتالوگ ناشر مجموعه، نیشیمورایا یُهاچی، حاوی سایر کتاب‌های

مصور هُکوسای، و یک باسمهٔ او نیز در اینجا ترجمه شده‌اند. از آنجاکه بسیاری از عناوین حاضر در این فهرست ناشناخته‌اند و احتمالاً پیش‌تر هرگز چاپ نشده‌اند، این فهرست می‌تواند دربارهٔ برنامه‌هایی که هُکوسای قصد داشت در آینده با این ناشر به سرانجام برساند به ما بصیرتی ارزنده بدهد.

طراحی‌های مدرن برای شانه‌ها و چپق‌های تنباکو در دههٔ ۱۸۸۰ بازنشر و در سراسر ژاپن توزیع شد. این ویراست دوم، که سال‌ها بعد از مرگ هنرمند بیرون آمد، حکم الگویی را داشت برای هنرمندان آثار زیرلاکی که هنوز داشتند از طراحی‌های هُکوسای استفاده می‌کردند. هم ویراست اصلی و هم ویراست‌های بعدی این جلد به بازار غرب صادر شدند. هنرمند بریتانیایی تامس و. کاتلر چند فقره از طراحی‌های هُکوسای را در کتاب خویش دستور زبان طراحی و تنبیه ژاپنی، که انتشارات بی. تی. بتسفورد در سال ۱۸۸۰ منتشر شد، بازتولید کرد. این یکی از نخستین نمونه‌های اقتباس هنرمندان و صنعتگران خارج از ژاپن از طراحی‌های هُکوسای است.

بیش از یک دهه پس از نخستین انتشار طراحی‌های مدرن برای شانه‌ها و چپق‌های تنباکو، شاهکار هُکوسای یک‌ساله چشم‌انداز به کوه فوجی منتشر شد.^۲ دو جلد نخست آن، که به ترتیب در سال‌های ۱۸۳۴ و ۱۸۳۵ منتشر شدند، بسیار شبیه مجموعه باسمه‌های مشهور هُکوسای یعنی سی‌وشش چشم‌انداز از کوه فوجی بودند. از آنجاکه کیفیت کلیشه‌هایی که برای کتاب‌ها تراش داده می‌شدند بسیار بالاتر از کلیشه‌هایی بود که برای چاپ‌های تک‌برگ تراش داده می‌شدند، هُکوسای بخت آن را یافت که کندوکاو خویش دربارهٔ این کوه را با جزئیات فراوان‌تری پی بگیرد. هیچ‌کس نی‌یو^۳ تفاوت کیفی میان کتاب‌های چاپی و کتاب‌های

تصویرگری شده را در مقاله‌ای به سال ۱۹۳۲ به بحث می‌نهد و می‌نویسد:

کلیشه‌کاران، به‌ویژه آنها که بر کتاب‌های تصویری هُکوسای کار می‌کردند، در کنده‌کاری متن نیز مهارت داشتند. ناشران مستقیماً با آنها برای استفاده از تیغه‌هایشان قرارداد می‌بستند. . . . در کل، کیفیت کلیشه‌کاری برای چاپ‌های چندرنگی چندان بالا نبود. کیفیت کلیشه‌کاری برای تصاویر، حتی در نمونه‌های نازل‌تر کتاب‌های تصویری و یومیه‌ن (داستان‌های تصویردارِ جدی)، از آنچه در باسمه‌های چندرنگی می‌بینیم بالاتر است.^۴

موفقیت مجموعه باسمه‌های هُکوسای بود که هنرمند و ناشر او را قادر ساخت تا از عهده هزینه‌های پروژه این کتاب نفیس برآیند؛ کتابی که هُکوسای می‌توانست آن را با خیال راحت به یُگاوا و کارگاهش بسپارد. با طراحی‌های مد نظر او را وفادارانه بر کلیشه‌های چاپی حک کنند.

اگرچه انتشارات نیشیمورایا در حوالی سال ۱۸۸۰ تعطیل شد، جلد سوم و بدون تاریخی^۵ از یکصد چشم‌انداز به سوی فوجی را سرانجام یُراکویا تُشیرو، که شرکت انتشاراتی مستقر در ناگیا بود و مسئولیت چاپ کتاب‌های هُکوسای را بر عهده گرفته بود، منتشر کرد. دیباچه‌ها و پی‌نوشت‌های این سه جلد نیز در اینجا گردآوری شده‌اند. دیباچه‌های ادبی نوشته شده بر دو جلد نخست، که به قلم ریوته تانهیکو و ژزانکو است، از کیفیت و جدیت تصاویری که هُکوسای تولید کرده خبر می‌دهند. پی‌نوشت هنرمند بیانگر نیروی عظیم رسالت هنری هُکوسای است. هُکوسای، در کوشش خویش برای رسیدن به استادی، ذره‌ای در این باور خود تردید نداشت که

مهارت فنی اش روز به روز و سال به سال بهتر و افزون تر خواهد شد. بزرگ ترین آروزیش این بود که یکصد سال عمر کند تا به هنرمندی حقیقی بدل شود. هُکوسای در نود سالگی از دنیا رفت و بیان این آرزو، در هفتاد و هفت سالگی، حاکی از آن است که او احساس می کرد دوره حقیقی فعالیت هنری اش تازه آغاز شده است.

در سال ۱۸۳۶ هُکوسای کتاب *الگوی جدید کاتسوشیکا* را با سوزانبو، شرکت انتشاراتی متعلق به گُبیاشی شینیه، منتشر کرد. کلیشه ها را این بار نیز یُگاوا حکاکی کرد. در این کتاب الگو، هُکوسای طراحی های معمارانه جزء پردازانه ای عرضه می کند که شامل شکل سقف ها، نحوه اتصال تیر و ستون ها، تزیینات ناقوس معابد، و دستورالعمل هایی برای ساخت پل های شناور است. در این کتاب، هُکوسای خاطرنشان می سازد که، برای سبک کردن کلیشه ها، طراحی هایش را به صورت موجز و مختصر اجرا کرده است. این نظام باید اعترافی بوده باشد مبنی بر اینکه، در گذشته، طراحی های نهایی او برای نصب بر روی کلیشه دارای جزء پردازای های مبسوطی بوده اند.

در اینجا دیباچه و پی نوشت هُکوسای در کتاب *الگوی جدید کاتسوشیکا* را آورده ایم. هُکوسای، در دیباچه خویش، اشاره وار از فلسفه آفرینشی سخن می گوید که او را در مقام هنرمند و آموزگار به پیش می راند. فلسفه ای که گویای آن است که در خلقت هر چیزی را نقشی است و تنها از رهگذر فهم عمیق این نقش هاست که هنرمند به نحوی اصیل و منسجم می تواند دست به تولید اثر بزند. در مقابل، متن پی نوشت، که صحنه گفتگو با میهمانی است که آثار هنرمند را زیاده از حد جزء پردازانه یافته است، بیانگر رنجش و خشم هُکوسای از فرایندهای انتشار به طور کلی است. (البته نمی دانیم میهمان او چه کسی بوده است، چه بسا ناشری بوده

باشد که تمایلی نداشته هزینه‌های بالای ساخت کلیشه‌ها را که برای طراحی‌های جزءپردازانه هنرمند ضرورت داشته‌اند تقبل کند.) کمی بعد، در اواخر دهه ۱۸۳۰، تولیدات چاپی هُکوسای به شدت افول کرد. او از تولید دنباله مجموعه چاپ‌های تک‌برگ در مقیاس آثار سی و شش چشم‌انداز به کوه فوجی دست کشید و بعد از سال ۱۸۳۷ نیز چند کتاب تصویرگری شده منتشر کرد. در دهه پایانی عمر هُکوسای عمده آثارش نقاشی بودند و در عین حال در سال‌های پایانی حیاتش دست به کار شیوه‌نامه تصویری بلندپروازانه خویش یعنی زیر و بم نقاشی با رنگ شد. تصاویر نخست (صص. ۱۹ و ۴۷) آشکارا نمایانگر خطوط لرزان هنرمند پایه‌سن‌گذاشته‌اند. در اینجا، کلیشه‌کار وفادارانه خطوطی طولانی را که هُکوسای به بخش‌هایی کوچک‌تر تقسیم کرده است و بیان دقیقی است از «قدرت قلم‌موی او در سال‌های پایانی حیاتش بازتولید کرده است. هُکوسای به رغم کم‌هولت سن مصمم است که فهم خویش از نقاشی با قلم‌موی زاپسی را به هنرمندان آماتور منتقل کند. این مجلدات بیانگر تکنیک‌هایی هستند که هُکوسای از آنها برای رنگ‌آمیزی گل‌ها، حیوانات و موجودات استخوانی، چشم‌اندازها، نقشمایه‌های کیمُنو، و لوازم منزل بهره می‌برد و دستورالعمل‌هایی برای استفاده از رنگیزه‌ها یا ایجاد آنها را نیز شامل می‌شوند. جالب آنکه هُکوسای به ندرت درباره نحوه کشیدن موضوع خود توضیحی می‌دهد. در عوض، بارها بر ضرورت رنگ‌آمیزی دقیق تأکید می‌کند و تذکر می‌دهد که چنانچه رنگ‌آمیزی غلط باشد موضوع همانی نمی‌شود که باید بشود.

در این دستورالعمل‌ها، هُکوسای به دفعات به تکنیک‌هایی اشاره می‌کند که قصد دارد در ادامه توضیح‌شان بدهد، اما در پاره‌ای از موارد توضیح موعود هرگز ارائه نمی‌شود. قرار بود این جزئیات در

یکی از دو جلد افزوده منتشر نشده‌ای قرار بگیرند که در صفحات پایانی کتاب نخست از آنها سخن رفته است. هُکوسای به روشنی تصویری از کلیت این مجموعه در ذهن داشت، اما پیش از آنکه موفق به تکمیل این پروژه شود از دنیا رفت. نقش او حتی در فاصله میان دو جلد منتشر شده این مجموعه نیز تقلیل یافت، که نتیجه آن را به روشنی در تفاوت این دو کتاب می‌توان دید. متون حاضر در جلد نخست اندکی زاویه دار و کاملاً خواندنی‌اند، بسیار شبیه متن‌هایی که در کتاب *الگوی جدید کاتسوشیکا* می‌بینیم. متن موجود در جلد دوم به سیاقی عمودی‌تر نوشته شده که طولانی و سیال و خواندش گاه دشوار است. جلد دوم همچنین چند اشتباه ویرایشی دارد از جمله مدخل‌های متنی تکراری^۷ و شماره صفحات به هم ریخته. حتی کیفیت خط‌های هُکوسای نیز فرق می‌کند. اگرچه تمامی طراحی‌های هُکوسای وفادارند، بعضی از ضربات قلم‌مو در جلد دوم فاقد کیفیت پداهگی‌اند و چنان می‌نماید که دستی دیگر آنها را با دقت زیاد (و می‌شود گفت تا حدی هم خشک و تصنعی) گرت‌برداری کردی است. به نظر می‌رسد که هُکوسای در سال‌های پایانی عمرش قادر نبوده متن نهایی خویش را ویرایش کند و توان تولید تمامی طراحی‌های نهایی آماده برای نصب بر روی کلیشه‌های این جلد را هم نداشته است. مداخلی که در اینجا منتشر شده‌اند به طرزی منحصر به فرد جهانی‌بینی خلاقانه هُکوسای و عمری را که او صرف توجه به جزئیات کرده است به تصویر می‌کشند و همگی نیز مستمراً بر اثر جستجوی او برای تبدیل شدن به هنرمندی حقیقی صیقل خورده‌اند.

در اواخر قرن نوزدهم، هنگامی که تجارت میان ژاپن و غرب آغاز شد، باس‌های هُکوسای به سرعت بازاری جهانی یافت. تبلیغ‌هایی که در اینجا منتشر شده‌اند تصویرگر شهرت پس از مرگ

هُکوسای در بیرون از ژاپن اند. آنچه بی‌درنگ توجه مخاطبان بین‌المللی را جلب کرد باسمه‌های تک‌برگ بزرگ‌اندازهٔ او از مناظر بود. اگرچه بسیاری از مجموعه‌داران هرگز چنین مناظری را از نزدیک ندیده بودند، عواطفی که این آثار منتقل می‌کردند جهانشمول بود. هنرمندانی چون جیمز ابوت مک‌نیل ویسلر و کلود مونه موج عظیم هُکوسای را ستودند؛ کلود دبوسی از این اثر در خلق انگاره‌های سمفونیک^۱ خویش که به دریا تقدیم شده‌اند الهام گرفت؛ و در سال ۱۸۸۸ ونسان ون گوگ دربارهٔ این اثر در نامه‌ای به برادرش تئو چنین می‌نویسد:

هُکوسای آدم را وای دارد که همان را [که در تصویر می‌بیند]^۲ فریاد بزند. اما این کار را با کمک خط‌ها و طراحی‌اش می‌کند، آخر خودت هم در نامه‌ات همین را گفته‌ای: این امواج جنگال‌هایی هستند که قایق در چنگشان اسیر شده است، آدم حس می‌کند. ولی، خب، اگر در قید خیلی درست درآمدن رنگ‌آمیزی و خیلی درست درآمدن طراحی باشیم، آن وقت موفق به خلق چنین عواطف نمی‌شویم.^۳

امروزه حتی آدم‌هایی که نامی از هُکوسای ندارند هم تصویر نمادین موج عظیم را با ژاپن برابر می‌گیرند و هنرمندان هنوز و همچنان به این اثر او واکنش نشان می‌دهند. در سال ۲۰۰۸ هنرمند ژاپنی مانابو ئیکدا تابلوی پیش‌انگاشت را خلق کرد (ص. ۲۳) که نقاشی بزرگی است و در ترکیب‌بندی به موج عظیم هُکوسای شباهت دارد. موج ئیکدا، به عوض نمایش دادن شگفتی‌های طبیعت، صحنه‌ای بسیار آشنا از زندگی روزمره را در خود فرو می‌بلعد و ساخته‌های طبیعی و بشری را منهدم می‌کند. اگرچه ئیکدا صرفاً قصد ارجاع دادن به موج عظیم هُکوسای را نداشته، خود می‌گوید

که کارش در تابلوی پیش/نگاشت ملهم از روح هُکوسای بوده است.^{۱۱} احتمالاً، آنچه از هُکوسای به این هنرمند معاصر انتقال یافته ترکیبی از تخیلِ روشنِ او و توجه دقیقش به جزئیات و کاربستِ ظریف رنگ است. اگرچه هُکوسای صدساله نشد، آثار سال‌های پایانی‌اش همچنان الهام‌بخش‌اند. ترجمه‌هایی که در کتاب حاضر گردآوری شده‌اند بصیرت‌های شگفت‌انگیز هُکوسای را درباب جهان اطرافمان آشکار می‌سازند و هیچ کاری هم که نکنند لااقل این آروزی هنرمند را که کلماتش گواهی باشند بر اینکه [او] «افتان و خیزان در مسیر نقاشی گام‌هایی برداشته است»^{۱۲} جامهٔ عمل می‌پوشانند.

www.ketab.ir